

ความอัศจรรย์แห่งพระกรรมฐาน

บุศรา พัชรพันธ์

P18006

เรื่องราวของดิฉันเป็นเรื่องจริงที่มีความอัศจรรย์อย่างเหลือเชื่อ ต่อหลายเรื่องที่เกิดขึ้นมาในช่วงระหว่างที่ดิฉันได้มาปฏิบัติพระกรรมฐานที่วัดอัมพวัน

เดิมทีดิฉันไม่เคยรู้จักด้วยซ้ำว่า “กรรมฐานคืออะไร” ยังไม่เคยแม้แต่จะคิดเข้าวัด ฟังธรรม ถือนศีล ลูกน้องขอลางานไปงานไปวัด ๗ วัน ดิฉันยังมองเป็นเรื่องตลก ไม่จำเป็น

ก่อนหน้านี้มีเรื่องแปลกมากที่ดิฉันฝันว่าตัวเองอยู่ในชุดนุ่งขาวห่มขาว นั่งอยู่หน้าประตูโบสถ์วัดไหนไม่รู้ และฝันเห็นเหตุการณ์ที่สามีมียออย่าและทะเลาะกัน ดิฉันเล่าเรื่องความฝันนี้ให้สามีฟัง เขาหัวเราะและบอกว่า “ เป็นไปไม่ได้ ”

พอเวลาผ่านไปประยะหลังเราสองคนทะเลาะกันบ่อย ความคิดเห็นไม่ตรงกัน ต่างคนต่างเก็บสิ่งที่ไม่พอใจจนทนไม่ไหว เราไม่เคยคิดแก้ไขที่ต้นเหตุ เพราะเราหามันไม่เจอ

จนเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ ดิฉันตกหลังคาโรงงานลงมาข้อมือหักกระดูกแตกละเอียด และขาซ้ายบาดเจ็บ ข้ำอย่างรุนแรง เนื่องจากคุณอาผู้ชายที่ดิฉันชวนขึ้นไปซ่อมหลังคาตกลงมาเป็นเพื่อนดิฉันอีกคน โดยเขานั่งทับอยู่บนขาซ้ายดิฉัน ดิฉันน่าจะขาหักด้วยซ้ำแต่ไม่หัก เป็นเรื่องแปลก ที่ก่อนตกหลังคา ๑ สัปดาห์ได้มีมูลนิธิ

ทหารผ่านศึกขอรับบริจาคทำขาเทียมให้ทหาร ดิฉันตั้งใจทำไป ๑ ข้าง เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท ลูกน้องยังพูดแซวดิฉันว่า “คนพวกนี้มาพูดแค่คำสองคำ พี่บุศก็ให้เขาไปตั้ง ๒,๐๐๐ บาท เอาไปทำจริงหรือเปล่านั้นไม่รู้” ดิฉันบอกเขาว่า “ไม่เป็นไร เราตั้งใจทำบุญแล้ว เงินนี้เราจะเอาไปทำจริงหรือไม่พี่ไม่สน”

ดิฉันตกลงมาในท่าที่บาดเจ็บน้อยที่สุด คุณหมอยังบอกว่าโชคดีมากที่ไม่พิการหรืออัมพาต หลังจากนั้น ๑ เดือน ดิฉันทะเลาะกับสามีเพราะหงุดหงิดกับสภาพสังขารตัวเอง มองเขาไม่มีคุณค่า ไม่เข้าใจดิฉัน เลยทำเขาหย่า สุดท้ายโดนเขาบังคับหย่า ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ ตอนนั้นรู้เลยว่าความทุกข์เป็นอย่างไร จะอยู่อย่างไรโดยไม่มีเขา ทั้งที่อยู่กันมา ๑๓ ปี มีบุตรด้วยกันถึง ๓ คน (ดิฉันได้สูญเสียบุตรสาวคนกลางไปเมื่อปี ๒๕๓๙ เพราะอุบัติเหตุ)

ดิฉันเสียใจมาก ควบคุมตัวเองไม่ได้ ไม่เคยคิดว่าจะมีวันนี้เกิดขึ้น เพราะยึดมั่นถือมั่นและเชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จนดิฉันได้รับการแนะนำจากคุณเก๋(เทพธิดาพยากรณ์) เธอแนะนำดิฉันให้ไปพบหลวงพ่ोजรัญที่วัดอัมพวันว่าท่านช่วยดิฉันได้

ดิฉันได้พบและเล่าเรื่องให้หลวงพ่ोजรัญ ฟัง ท่านบอกว่า “เอาหนังสือสวดมนต์ไปสวด มีลูกด้วยกันไม่ต้องหย่า” แล้วท่านก็ไปโบสถ์ ดิฉันงงอยู่ครู่หนึ่ง ทุกคนบอกว่าหลวงพ่ोजรัญตอบแล้ว ดิฉันถามกลับ “แค่นี้หรือ” ทุกคนตอบว่า “ใช่” ดิฉันก็ยังงงอยู่ จนท่านพระครูสังฆรักษ์บอกว่า “อย่ากลัวใหม่กว่าทำกรรมอะไรไว้ ก็ให้มาปฏิบัติกรรมฐานสิ”

แล้วดิฉันก็ตัดสินใจไปทดลองดู ๓ วัน รู้สึกทรมานมากอึดอัดหายใจไม่ออก
อยากกรีดร้องออกมา ครบ ๓ วันรีบกลับบ้านทันที เมื่อเจอหน้าสามีก็ขอร้องเขาให้
กลับมาดีกันใหม่ เขาก็ไม่ยอม จนทะเลาะกันอีก

เมื่อพี่พาดิษย์โทรทัศน์มาหาและชวนไปวัด ๗ วัน เรื่องราวการเริ่มปฏิบัติ
กรรมฐานของดิฉันจึงเริ่มขึ้น

จากการปฏิบัติเดือนแรกรู้ว่าสามีจะเอาคืน เพราะเห็นแววตาเขา เราคงทำให้
เขาเข้าใจมาก กอดกันมาตลอดโดยไม่รู้ตัว จากคนรักกัน เคยพูดกันดีๆ ก็ห่างเหิน
พูดจาไม่ไพเราะ ไม่สนใจความรู้สึกคนที่รับฟัง

เดือนที่สอง เป็นเดือนแห่งการชดใช้ ใช้หนี้ทุกคน ระลึกได้ขณะนั่งกรรมฐาน
เช่น เรื่องชุดของน้องสาว ปีใหม่พี่พาดิษย์ชวนไปตัดชุดผ้าไหมที่หัวหิน ดิฉันก็ไปโดย
ชวนน้องสาว ซึ่งครูเปิดไปด้วย จู่ๆพี่พาดิษย์ก็บอกว่า “บุศตัดชุดให้น้องสักชุดสิ” ตัว
ดิฉันยังรู้สึกเสียดายเงินเพราะราคาแพง แต่สุดท้ายก็ตัดใจตัดให้น้อง ๑ ชุด กลับบ้าน
ยังรู้สึกเสียดาย คืนต่อมานั่งกรรมฐานเห็นเลยว่าตอนเด็กเคยไปแย่งเสื้อที่คุณแม่ส่งมา
ให้จากญี่ปุ่นจากน้องคนนี้ เห็นน้องเสียใจน้ำตาไหล พอออกจากกรรมฐาน โทรหาพี่
พาดิษย์ บอกว่า “รู้แล้ว ชุดนี้ต้องให้น้อง จะแพงเท่าไรก็ต้องให้คืนเขาไป”

เรื่องข้อมือหัก นั่งกรรมฐานต่อมารู้ว่าตัวเองต้องตกหลังคาลงมาข้อมือหัก
เพราะตอนเด็กเคยก่อวีรกรรมคือ เถียงอาม่า จนเขาโมโห เอามือจะฟาดตัว แต่ดิฉัน
หลบทัน มือของอาม่าไปถูกหัวบันไดแทน บวมปูดเลย ต้องพอกยาที่มือเป็นเดือน

เรื่องงานที่อัศจรรย์ ดิฉันได้รับงานสินค้าเพื่อส่งเสริมการขายของบริษัทต่างๆ จากลูกค้ามาทำ จำนวน ๘ ล้านชิ้น ระหว่างดำเนินการไปได้ ๒ เดือน ลงทุนไปหลายแสนบาทปรากฏว่าลูกค้าขอลดจำนวนลงเหลือแค่ ๒ แสนชิ้น ดิฉันตกใจมาก คิดว่าอย่างนี้ไม่ทำดีกว่า จึงปรึกษาพีพาศูนย์และได้ให้คำแนะนำว่า ๒ แสนชิ้นก็ให้ทำไป ดิฉันบอกว่ามีแค่นเสียสติเท่านั้นที่จะทำ เพราะมันจะขาดทุนมาก พีพาศูนย์บอกว่า “เชื่อหลวงพ่อกใหม่ ทำไป เราไม่เสียสัจจะ แล้วจะพบสิ่งอัศจรรย์” ดิฉันจึงตอบตกลง ทำให้ลูกค้า ปรากฏว่าระหว่างที่ทำงานชิ้นนี้ ลูกค้าได้เพิ่มจำนวนการสั่งซื้อสินค้าเป็น ๘ ล้านชิ้น และเพิ่มมาเรื่อยๆจนถึง ๗ ครั้ง จนยอดสั่งซื้อสูงถึง ๓๖.๙ ล้านชิ้น

เดือนที่สาม เติบโต ๓ ชั่วโมง นั่ง ๓ ชั่วโมง ดิฉันเห็นภาพงู ๒ ตัวขดกัน ตอนแรกไม่เข้าใจว่าหมายถึงอะไร สักครู่หนึ่งก็นึกได้ว่า สามเศียรรถทับงูเห่าตอนไปเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์โดยไม่ได้เจตนาเป็นงูเห่าขนาดใหญ่ยาวประมาณ ๒ เมตร กำลังเลื้อยข้ามถนนในขณะที่รถวิ่งผ่านด้วยความเร็ว จึงขอโหสิกรรม เนื่องจากนึกได้ถึงเรื่องที่สามิบนว่าปวดหลังโดยไม่รู้สาเหตุอยู่บ่อยๆบางครั้งปวดมากจนต้องไปหาหมอ

ดิฉันเคารพหลวงพ่อกมาก ท่านเมตตาดิฉันตลอดมา พระกรรมฐานที่หลวงพ่อกให้ดิฉันมาจะรักษาไว้จนวันตาย อุทาหรณ์ครั้งนี้ดิฉันต้องขอกราบระคุณสามิดิฉันอย่างที่สุด ถ้าเหตุการณ์ดังกล่าวไม่เกิดขึ้น ดิฉันไม่มีวันรู้ตัว และคงไม่ได้มาวัดอัมพวัน ไม่ได้รู้จักหลวงพ่อกจรัญ

พระกรรมฐานขัดเกลานิสังยดิฉันเสียใหม่ ให้ชีวิตใหม่ดิฉันอย่างน่าอัศจรรย์ ครั้งแรกที่มาวัดอัมพวันพบหลวงพ่อก ดิฉันดูแก่ อ้วน น่าเกลียดมาก อมทุกข์ เมื่อปฏิบัติพระกรรมฐาน เริ่มตั้งแต่ขัดเดินจงกรม ๒ ชั่วโมง นั่งสมาธิ ๒ ชั่วโมง บุคลิกภาพของ

ดิฉันเริ่มเปลี่ยนแปลง จากที่เคยนั่งหลังโกง ยืนหลังค่อม มุมปากตก เวลาเดินหัวจะไวก่อนตัว เปลี่ยนมาเป็นนั่งหลังตรง ยืน-เดินตรง ดิฉันดูดีขึ้น ทั้งรูปร่างหน้าตา

“อดทนเป็นคุณสมบัติของนักสู้” หลวงพ่อพูดอยู่เสมอ สอนให้ดิฉันหัดอดทนให้มาก ถ้าอดทนได้ขนาด ๖ ชั่วโมงไม่พูดกับใคร ทนเจ็บปวดได้ เมื่อเราออกไปใช้ชีวิตประจำวัน เจอเหตุการณ์ต่างๆที่มากระทบใจ เราก็ใช้ความอดทนนี้มาสร้างสติเตือนใจตนเองได้

ช่วงแรกที่มาวัดอัมพวัน ถือศีล ๗ วัน ทุกครั้งเมื่อกลับถึงบ้านสอบตกทุกครั้ง เจอสามีเป็นต้องทะเลาะกัน หนักขึ้นเรื่อยๆจนถึงขั้นลงไม้ลงมือ จากเดิมที่แทบจะไม่เคยตีกัน ชนะใจตัวเองไม่ได้เลย ซึ่งจริงอย่างที่หลวงพ่อสอน ทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับดิฉัน “ทำความดีนั้นทำยาก และเมื่อยิ่งทำดี กรรมก็จะตามมาให้ชดใช้เร็วขึ้น”

ทุกอย่างที่เกิดขึ้น เพราะดิฉันมีศรัทธา หลวงพ่อสอนเสมอ **“มองคนอื่นให้ดี ถ้ามองเขาไม่ดี ตัวเรานั้นแหละไม่ดี”** ตอนแรกดิฉันไม่สามารถทำได้ มองสามีว่าเขาผิดตลอด เราดี เราถูก สิ่งนี้มักจะเกิดกับหลายๆคน จะเรียกว่าทสิฐก็คงใช่ พระกรรมฐานชัดเกล้าทสิฐจนราบเรียบ แม้แต่ให้กราบเท้าขอขมาสามีด้วยรูปเทียนแพ ดิฉันก็ทำ ตั้งแต่เกิดมายังไม่เคยกราบเท้าใคร

ดิฉันจดจำคำที่หลวงพ่อสอน ดิฉันเชื่อว่าทุกคนอาจกลับตัวกลับใจใหม่ได้
ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับตัวเรา

ปัจจุบันนี้ ครอบครัวดิฉันกลับมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตา สามีก็กลับมาเป็นคนดีที่รักครอบครัว และมองเห็นสิ่งเปลี่ยนแปลงในตัวดิฉัน ทั้งที่ก่อนหน้านี้เคยพูดกับดิฉันว่า “ดิฉันไม่มีวันเปลี่ยนแปลงได้”

เขาศรัทธาในหลวงพ่อจรัญ ที่สามารถเปลี่ยนภรรยาของเขาได้ หลวงพ่อท่าน
เจียรไนดิฉันใหม่ ใ้รู้จักอดทนอดกลั้น พุดให้น้อยฟังให้มาก กิน
น้อยนอนน้อย ปฏิบัติให้มาก มองคนอื่นให้ดี พุดดี ทำดี คิดดี
ขว่างอะไรไปได้อย่างนั้นกลับ ยิ่งให้ยิ่งได้

ประสบการณ์ที่ผ่านมามีคุณค่ามากมาย เงินล้านไม่สามารถซื้อความสงบในใจ
ได้ อยากให้หลายๆคนมองเห็นสิ่งที่หลวงพ่อสอน เหมือนอย่างที่ดีฉันได้พบและจะขอ
จดจำไว้ไม่ลืมเลือน

ดิฉันตั้งใจเขียนเรื่องราวทั้งหมดนี้ เพื่อให้มนุษย์อีกหลายท่านหันกลับมามองดู
ตัวเองว่าเป็นต้นเหตุแห่งทุกข์หรือไม่ และสามารถแก้ไขที่ต้นเหตุได้ถูกต้อง

หลวงพ่อกำหนดชีวิตใหม่แก่ดิฉันและครอบครัว กว่าจะมีวันนี้ดิฉันต้องผ่านการ
อบรม เจ็ดด้านทดสอบมากมาย ขอกราบขอบพระคุณพ่อที่มอบสิ่งวิเศษที่สุดให้ดิฉัน
และขอกราบขอบพระคุณท่านพระครูสังฆรักษ์ พี่พานิชย์ พี่ถวัลย์ และพี่ญาติธรรม
ทุกท่านที่เป็นกำลังใจ คอยคอยสั่งชี้แนะ